

Daniel Kitabı — Yetmiş Bir Nömrə

Peyğəmbərlik Xalısı: Yezekel Kitabının Səkkizinci Fəslindəki Dörd İyrəncliyin və Onların Müasir Dövrdəki Əhəmiyyətinin Aşkarlanması

Jeff Pippenger
2024-02-04

Yezekel kitabının səkkizinci fəslindəki dörd iyrənclik müasir İsrailin dörd nəslini təmsil edir və müasir İsrailin başlanğıcı qədim İsrailin başlanğıcı ilə simvolizə olunmuşdur. Bu başlanğıca aid hər iki tarix tezliklə gələcək bazar günü qanununda müasir İsrailin sonuna şəhadət edir. İsrailin həm qədim, hərfi, həm də müasir, ruhani olan bu iki başlanğıcına, İsrailin şimal səltənətinin Yəhudadan ayrıldığı başlanğıc tarixi şahidlik edir.

Qədim İsrail qızıl buzovu ucaltdıqda, onlar Allahın özlərindən bir padşahlıq yaradacağını bildirən peyğəmbərliyin yerinə yetməsi ilə Misirdən yenidən çıxmışdılar. İsrailin şimal padşahlığının ilk padşahı Yarovamın hekayəsi məhz həmin xüsusiyyətləri özündə ehtiva edir. Yarovam Süleymanın qəzəbindən qaçaraq Misirə sığınmışdı. Peyğəmbər Axiya vasitəsilə ona on iki qəbilədən onu üzəri üzərində padşah ediləcəyi barədə peyğəmbərlik vədi verilmişdi. Peyğəmbərlik yerinə yetməzdən əvvəl, Yarovam özü ilə Süleyman arasında məsafə yaratmaq üçün, Süleyman ölənədək Misirə qaçacaqdı.

Və o vaxt belə oldu ki, Yarovam Yerusəlimdən çıxanda, Şilolu peyğəmbər Ahiyya onu yolda tapdı; onun əynində yeni bir paltar var idi; və onların ikisi çöldə tək idilər. Ahiyya onun əynində olan yeni paltarı tutub on iki parça etdi. Və Yarovama dedi: “Özünə on parça götür, çünki İsrailin Allahı Rəbb belə deyir: Budur, padşahlığı Süleymanın əlindən qoparıb on qəbiləni sənə verəcəyəm. (Lakin qulum Davudun xatirinə və İsrailin bütün qəbilələri arasından seçdiyim şəhər olan Yerusəlimin xatirinə onun bir qəbiləsi olacaq.) Çünki onlar Məni tərk etdilər, Sidonluların ilahəsi Aştorethə, Moavlıların allahı Kemoşa və Ammon övladlarının allahı Milkoma səcdə etdilər və yollarımda yerimədilər ki, gözlərimdə doğru olanı etsinlər, qayda-qanunlarımı və hökmlərimi onun atası Davud kimi saxlasınlar. Bununla belə, bütün padşahlığı onun əlindən almayacağam; lakin seçdiyim, əmrlərimi və qayda-qanunlarımı saxlamış qulum Davudun xatirinə onu ömrünün bütün günləri boyu başçı edəcəyəm. Amma padşahlığı onun oğlunun əlindən alıb sənə verəcəyəm, yəni on qəbiləni. Onun oğluna isə bir qəbilə verəcəyəm ki, qulum Davudun Mənim qarşımda, adıma qoymaq üçün seçdiyim şəhər olan Yerusəlimdə həmişə bir çırağı olsun.”

Səni götürəcəyəm və canının arzu etdiyi hər şeyə görə padşahlıq edəcəksən; İsrail üzərində padşah olacaqsan. Əgər sənə əmr etdiyim hər şeyə qulaq assan, yollarımda yerisən, qulum Davudun etdiyi kimi, fərmanlarımı və əmrlərimi qoruyaraq gözümün önündə doğru olanı etsən, Mən sənə olacağam, Davuda qurduğum kimi sənə də möhkəm bir ev quracağam və İsraili sənə verəcəyəm. Buna görə Davudun nəslini sıxıntıya salacağam, lakin əbədi yox. Buna görə Süleyman Yarovamı öldürməyə cəhd etdi. Yarovam isə qalxıb Misirə, Misir padşahı Şişakın yanına qaçdı və Süleymanın ölümünə qədər Misirdə qaldı. Süleymanın qalan işləri, etdiyi hər şey və hikməti, məgər Süleymanın işləri kitabında yazılmamışdır mı? Süleymanın

Yerusəlimdə bütün İsrail üzərində padşahlıq etdiyi müddət qırx il oldu. Süleyman ataları ilə yuxuya getdi və atası Davudun şəhərində dəfn olundu; onun yerinə oğlu Rexavam padşah oldu. 1 Padşahlar 11:28–43.

Padşah Süleymanın ölümündə səltənət bölünməli idi və Yarovam on şimal qəbiləsi üzərində padşah olmalı, Süleymanın oğlu Rexavam isə Yerusəlimdə padşah olmalı idi. Qəbilələrin bölünməsi baş verməzdən əvvəl, Yarovamın Misirdən çıxması lazım idi.

Rexavam Şekemə getdi; çünki bütün İsrail onu padşah etmək üçün Şekemə gəlmişdi. Və belə oldu ki, hələ Misirdə olan Nevat oğlu Yarovam bunu eşidəndə, — çünki o, padşah Süleymanın üzündən qaçmışdı və Yarovam Misirdə yaşayırdı, — onun dalınca adam göndərərək onu çağırırdılar. Və Yarovamla bütün İsrail cəmaəti gəlib Rexavama danışaraq dedilər: “Atan boyunduruğumuzu ağır etdi; indi isə atanının ağır xidmətini və üzərimizə qoyduğu ağır boyunduruğu yüngülləşdir, biz də sənə qulluq edərik.” O da onlara dedi: “Hələ üç günlüyə gedin, sonra yenə yanıma gəlin.” Beləcə, xalq getdi. 1 Padşahlar 12:1–5.

Rehavamın üç gün ərzində necə ağılsızcasına davrandığına dair hekayə, günahı onun qocaların məsləhətini ağılsızcasına rədd etməsinin üzərinə qoyur; lakin qəbilələrin ayrılması peyğəmbərlik edilmişdi, buna görə də bu, bu və ya digər şəkildə baş verəcəkdi. Burada gələcək bir məqalə üçün qeyd etməyə dəyər ki, ayrılma prosesi xüsusi olaraq üç gün kimi müəyyən edilmişdi. Milleritlərin tarixi ərzində iki padşahlıq yenidən bir padşahlığa çevrilir və şimal və cənub qəbilələri Millerit tarixində, yəni Vəhy kitabının on dördüncü fəslindəki üç mələyin gəlişi dövründə bir padşahlıq olduqda, həmin üç mələk Millerit tarixində Rehavamın qərarının üç günü ilə təmsil olunmuşdu. 1798-ci ildən 1844-cü ilədək üç mələyin gəldiyi həmin qırx altı il, Məsihin Yəhya kitabının ikinci fəslində dağılmış məbədi diriltməsi üçün tələb olunacağını bildirdiyi üç rəmzi gün də idi; lakin tədqiqatın həmin hissəsi gələcək bir məqalə üçündür.

Rehavam üç günün sonunda öz ağılsız hökmünü verdikdə, padşahlıqlar bölündü.

Beləliklə, bütün İsrail padşahın onlara qulaq asmadığını görəncə, xalq padşaha cavab verib dedi: «Davudda bizim nə payımız var? Yeşşay oğlu ilə bizim nə irsimiz var? Öz çadırlarınıza, ey İsrail! İndi isə öz evinin qeydinə qal, ey Davud». Beləcə İsrail öz çadırlarına dağıldı. Lakin Yəhuda şəhərlərində yaşayan İsrail övladları üzərində Rexavam padşahlıq etdi. O zaman padşah Rexavam xərac üzərində olan Adoramı göndərdi; və bütün İsrail onu daşqalaraq edib öldürdü. Buna görə padşah Rexavam Yerusəlimə qaçmaq üçün döyüş arabasına minməyə tələsdi. Beləcə İsrail bu günədək Davud evinə qarşı üsyan etdi. Və belə oldu ki, bütün İsrail Yerovamın geri qayıtdığını eşidəndə adam göndərərək onu cəmiyyətə çağırırdılar və onu bütün İsrail üzərində padşah etdilər; Yəhuda qəbiləsindən başqa Davud evinin ardınca gedən olmadı. 1 Padşahlar 12:16–20.

Yerobamın bir padşahlıq alacağına dair peyğəmbərlik yerinə yetmişdi və bu, onun Misirdən çıxdığı vaxt yerinə yetdi. Allahın Öz adını qoymaq üçün seçdiyi şəhər olan Yerusəlim şəhərində Allahın müqəddəs məbədinin yerləşməsinə qısqanclıq edən Yerobam, yalnız Yerusəlimdə həyata keçirilməsi təyin olunmuş məbədi, kahinliyi və ibadət xidmətini saxtalaşdırmağa girişdi. Yerobamın şimaldakı on qəbilə arasında saxta bir ibadət sistemi qurmaq işi, Harunun üsyanı və

qızıl buzovla birbaşa paralellik təşkil edir və beləliklə, bu, təkcə tezliklə gələcək Bazar qanununa deyil, həm də 1863-cü ilin üsyanına başqa bir şahidlik təqdim edir.

Yarovam ürəyində dedi: İndi səltənət Davudun evinə qayıdacaq; əgər bu xalq Yerusəlimdə Rəbbin evində qurban kəsmək üçün yuxarı qalxsə, onda bu xalqın ürəyi yenə öz ağalarına, yəni Yəhuda padşahı Rexavamın yanına dönəcək; onlar mənə öldürəcək və yenidən Yəhuda padşahı Rexavamın yanına qayıdacaqlar. Buna görə padşah məsləhətləşdi, iki qızıl buzov düzəltdi və onlara dedi: Yerusəlimə çıxmağınız sizə çox ağırdır; bax, ey İsrail, səni Misir torpağından çıxaran allahların budur. Onlardan birini Beyteldə qoydu, o birini isə Danda yerləşdirdi. Bu iş günahə çevrildi; çünki xalq onlardan birinin önündə ibadət etmək üçün hətta Dana qədər gedirdi. O, həm də səcdəgahlar evi tikdi və Levi oğullarından olmayan xalqın ən aşağı təbəqəsindən kahinlər təyin etdi. Yarovam səkkizinci ayda, ayın on beşinci günündə, Yəhudadakı bayrama bənzər bir bayram təyin etdi və qurbangah üzərində təqdimələr gətirdi. Beyteldə də belə etdi, düzəltdiyi buzovlara qurban kəsdi; düzəltdiyi səcdəgahların kahinlərini Beyteldə yerləşdirdi. Beləcə, öz ürəyindən uydurduğu ayda, səkkizinci ayın on beşinci günü, Beyteldə düzəltdiyi qurbangah üzərində təqdimələr gətirdi; İsrail övladları üçün bir bayram təyin etdi; qurbangah üzərində təqdimələr gətirdi və buxur yandırdı. 1 Padşahlar 12:26–33.

Yerobamın üsyanı həqiqətin başqa bir xəttini təqdim edir ki, Harunun üsyanı, 1863-cü ildəki Protestant buynuzun üsyanı və çox tezliklə gələcək bazar qanunu zamanı Respublikaçı buynuzun üsyanı üzərinə tətbiq edilsin; və bunu etməklə peyğəmbərlik şəhadətini genişləndirir. Harunun qızıl buzov üsyanında Rəbb kahinliyin seçilməsi üçün əvvəlcədən təyin olunmuş üsulu dəyişdirdi.

Üsyandan əvvəl hər hansı bir qəbilənin ilkdöğulanı kahinliyə daxil olmalı idi. Lakin Harunun qızıl buzov üsyanında yalnız Levi qəbiləsi Musanın yanında dayandı. Buna görə Allah kahinlik üçün adamların təmin olunmasının təyin edilmiş üsulunu dəyişdirdi və həmin andan etibarən kahinliyi yalnız Levi nəslə təşkil edəcəkdə.

Musa gördü ki, xalq çılpəq idi; çünki Harun onları düşmənləri arasında rüsvaylıqları üçün çılpəq etmişdi. Onda Musa ordugahın qapısında durub dedi: Rəbbin tərəfində olan kimdirsə, yanıma gəlsin. Levi oğullarının hamısı onun yanına yığıldı. O onlara dedi: İsrailin Allahı Rəbb belə deyir: Qılınıncınızı hər biriniz böyrünə bağlayın, ordugahın içində qapıdan qapıya gedib-gəlin və hər kəs öz qardaşını, hər kəs öz yoldaşını, hər kəs öz qonşusunu öldürsün. Levi övladları Musanın sözünə görə etdilər və o gün xalqdan təxminən üç min adam öldü. Çıxış 32:25–28.

Yarovam Allahın Levi qəbiləsindən yeni bir kahinlik təsis etdiyi zaman Harunun üsyanında icra etmiş olduğu işi saxtalaşdırdı, çünki Yarovam “xalqın ən aşağı təbəqələrindən, Levi oğullarından olmayan kahinlər təyin etdi.” Şimaldakı on qəbilənin padşahlığının başlanğıcındakı üsyan, Harunun və rəqs edən ağılsızların üsyanına paraleldir. Bu üsyan, Misirdən çıxışdan sonra, bir padşahlığın qurulacağını vəd edən bir peyğəmbərliyin yerinə yetməsi olaraq baş verdi. Hər iki halda da, kahinlərin seçilməsi üçün əvvəlki düzəndən fərqli olan yeni bir kahinlik təsis edildi.

Harunun qızıl buzov üsyanı təkrarlandı, lakin Yarovam tərəfindən iqiət edildi; çünki o, iki qızıl buzov düzəltdi və onları iki şəhərdə yerləşdirdi. Dan şəhəri dövlət idarəçiliyini təmsil edir, çünki Dan “hökm etmək” deməkdir; Betel şəhəri isə kilsə idarəçiliyini təmsil edir, çünki Betel “Allahın

evi” deməkdir. Qızıl buzovlar Harunun buzovu ilə eyni rəmə malik idi, lakin iki şəhərin təmsil etdiyi Kilsə ilə Dövlətin birliyinə dair əlavə şahidlik də daşıyırdı. Buzov büt-pərəst təqdimatın ən yüksək forması idi və buna görə də Məsihin saxta təqdimini təmsil edir. Qızıl Babilin rəməsidir, buzov isə vəhşi heyvanın surəti idi. Harun necə saxta bir ibadət günü təyin etmişdisə, Yarovam da eləcə bir bayram təyin etdi və bayramın tarixinin Yerusəlimdəki həqiqi ibadətin vaxtı ilə uyğun gəlməməsinə əmin oldu.

Tezliklə gələcək bazar qanununun bütün ünsürləri Yeroboamın üsyan şahidliyində təmsil olunmuşdur: saxta qurban (buzov), saxta Məsih (qurbangah), vəhşinin surəti (Kilsə ilə Dövlətin birliyi), saxta ibadət günü (bazar) və saxta kahinlik.

Qədim İsrailin başlanğıcı, şimaldakı on qəbilənin bir padşahlıq kimi başlanğıcı və Adventizmin başlanğıcı eyni peyğəmbərlik ünsürlərinin hamısına malikdir və birlikdə onlar tezliklə gələcək bazar günü qanununun peyğəmbərlik ünsürlərini müəyyən edir. Qədim İsrail Misirin əsarətindən çıxmışdı, Yarovam Süleymanın təqibindən qurtulmaq üçün qaçdığı Misirdən çıxmışdı və Millerçi Adventizm isə elə indicə papalığın əsarətindən çıxmışdı.

Levin kahinliyi Harunun üsyanı zamanı təsis edildi, insanların ən aşağı təbəqəsindən olan saxta kahinlik Yerobamın şəhadətində quruldu və Rəbb Millerçi Adventizmlə əhd bağladığı zaman, Peterə görə, Millerçilər “seçilmiş bir nəsil, padşah kahinliyi, müqəddəs bir millət, məxsusi bir xalq” idilər; “ta ki, sizi qaranlıqdan Öz heyrətamiz nuruna çağıranın həmdlərini bəyan edəsiniz.” Millerçilərin çağırılıqları nur, Habakkukun iki lövhəsi üzərində təmsil olunan və Harunun üsyanı tarixində On Əmrin iki lövhəsi ilə əvvəlcədən simvollaşdırılmış Millerin cəvahiratının nuru idi. Onların çıxarıldıqları qaranlıq isə papalığın hökmranlığının Qaranlıq Əsrləri idi; bu da Misir əsarətinin qaranlığı ilə əvvəlcədən simvollaşdırılmışdı.

Məsih həm büt-pərəstlik, həm də papalıq tərəfindən tapdalanmış məbədi ayağa qaldıranda, bunu 1798-ci ildən 1844-cü ilə qədər qırx altı il ərzində etdi. O, məbədi qurub tamamladıqdan sonra isə Əhdin Elçisi olaraq 22 oktyabr 1844-cü ildə qəflətən Öz məbədinə gəldi; çünki O, tapdalanıb dağıdılmış məbədi yenidən qurmuşdu və həmçinin Levi qəbiləsi ilə təmsil olunan kahinliyi də təmizləmişdi.

Lakin Onun gəlişi gününə kim tab gətirə bilər? və O zühur etdiyi zaman kim ayaqda dura bilər? çünki O, saflaşdırıcının odu kimi və parça-ağardanın sabunu kimidir. Və O, gümüşü saflaşdıran və təmizləyən kimi oturacaq; və Levi oğullarını təmizləyəcək, onları qızıl və gümüş kimi saflaşdıracaq ki, onlar Rəbbə salehliklə təqdim olunan bir təqdim gətirsinlər. O zaman Yəhudanın və Yerusəlimin təqdimatı qədim günlərdə olduğu kimi və keçmiş illərdə olduğu kimi Rəbbə məqbul olacaq. Malaki 3:2–4.

1844-cü il oktyabrın 22-də Məsih qəfil Öz məbədinə gəldi və Levililər kahinliyi ilə təmsil olunan bir xalqla əhdə daxil oldu; lakin 1863-cü ilə gəldikdə onlar Harunun üsyanını təkrar etmişdilər və Millerçi kahinlik, Yerobamın ən aşağı təbəqədən olan adamlardan təşkil etdiyi kahinlik və Harunun rəqs edən axmaqları ilə təmsil olunduğu kimi, Laodikeya kahinliyinə keçdi. Lakin Yerobamın üsyanına dair şəhadət 1863-cü il üsyanının daha böyük bir şəhadətini ehtiva edir. Yerobam öz yalan ibadət sistemini təsis etdiyi zaman, Yerobamın üsyanını məzəmmət etmək üçün

Yerusəlimdən bir peyğəmbər göndərildi; bu, On Əmrin Şənbəsinin istirahət günü kimi qəbul edilməsinə yönəldilən Millerçi Adventizmlə əvvəlcədən simvolizə olunmuşdu.

Adventizm üçüncü mələyin işığını və məbədi qəbul etdikdə, onlar 1798-ci ildə son vaxtın başlanğıcında açılmağa başlayan möhürlərin açılması ilə artan işığı rədd etmiş həmin protestantlara qarşı bir məzəmməti təmsil edirdilər. Necə ki qədim İsrail Misir əsarəti dövründə Şənbəni unutmuşdu, eləcə də səhrada olan kilsə 1798-ci il gəlib çatana qədər Şənbəni unutmuşdu. Millerçilərin gətirdiyi mühakimə saati xəbəri ilə artan işıq nəhayətdə məbədə və Allahın Qanununa gətirib çıxardı.

Həmin nur 22 oktyabr 1844-cü ildə gəldi və katolisizmin saxta təlimlərindən tamamilə çıxmağa çağırılmış olanlara saxta ibadətin məzəmmətini təmsil edirdi. Günəşə ibadət, onun qoynuna yenidən qayıdan kilsələr üzərində katolisizmin hakimiyyətinin nişanıdır. Həmin məzəmmət Yarovamın öz saxta ibadət sistemini təsis etməsində təmsil olunur.

Yarovam Yəhudada olan bayrama bənzər bir bayramı səkkizinci ayda, ayın on beşinci günündə təyin etdi və qurbangah üzərində təqdim etdi. O, Beyteldə də belə etdi, düzəltdiyi buzovlara qurban kəsdi; və düzəltdiyi səcdəgahların kahinlərini Beyteldə yerləşdirdi. Beləcə, öz ürəyində düşündüyü ayda, yəni səkkizinci ayın on beşinci günündə, Beyteldə düzəltdiyi qurbangah üzərində təqdim etdi; İsrail övladları üçün bir bayram təyin etdi; qurbangah üzərində təqdim etdi və buxur yandırdı. Və budur, Rəbbin sözü ilə Yəhudadan Beytelə bir Allah adamı gəldi; Yarovam isə buxur yandırmaq üçün qurbangahın yanında durmuşdu. O, Rəbbin sözü ilə qurbangaha qarşı səslənib dedi: «Ey qurbangah, qurbangah! Rəbb belə deyir: Budur, Davud nəslinə Yoşiya adlı bir oğul doğulacaq; və sənin üzərində sənə buxur yandıran səcdəgah kahinlərini qurban edəcək, və insanların sümükləri sənin üzərində yandırılacaq». O, həmin gün bir əlamət də verib dedi: «Rəbbin dediyi əlamət budur: Budur, qurbangah yarılaacaq və onun üzərində olan kül töküləcək». Və belə oldu ki, padşah Yarovam Allah adamının Beyteldə qurbangaha qarşı səsləndiyi sözü eşidəndə, qurbangahın yanından əlini uzadıb dedi: «Onu tutun».

Və onun üzərinə uzatdığı əli qurudu, elə ki, onu bir daha özünə tərəf çəkə bilmədi. Qurbangah da yarıldı və Allah adamının Rəbbin sözü ilə verdiyi əlamətə görə küllər qurbangahdan töküldü. Padşah cavab verib Allah adamına dedi: “İndi Allahın Rəbbin hüzzurunu yalvarıb rica et və mənim üçün dua et ki, əlim yenidən mənə qaytarılsın.” Allah adamı Rəbbə yalvardı, padşahın əli yenidən ona qaytarıldı və əvvəlki kimi oldu. Padşah Allah adamına dedi: “Mənimlə evə gəl, özünü tərəvətləndir, mən də sənə mükafat verim.” Allah adamı padşaha dedi: “Mənə evinin yarısını versən belə, sənənlə içəri girmərəm; bu yerdə nə çörək yeyər, nə də su içərəm. Çünki Rəbbin sözü ilə mənə belə əmr edilmişdir: “Nə çörək ye, nə su iç, nə də gəlidiyin yolla geri qayıt.” Beləcə o, başqa yolla getdi və Bet-Elə gəlidiyi yolla qayıtmadı. 1 Padşahlar 12:32–13:10.

Qızıl buzovların üsyanı ilə əlaqədar olaraq, Harun və Yarobamın şəhadətində, Yarobamın təyin etdiyi yalan ibadət sisteminin faktiki təsisi də onun şəhadətinə daxildir. Həmin təsis, Yerusəlimdə icra olunmalı olan ibadətlə Yarobamın saxta sistemi arasındakı fərqi təmsil edir. 1798-ci ildən 1844-cü ilə qədər Rəbb Öz xalqını papalıq hökmranlığının qaranlığından Vəhy kitabının on

dördüncü fəslindəki üç mələklə təmsil olunan ecazkar peyğəmbərlik işığına çıxardı. Protestant kilsələri həmin işığı rədd etdilər və bununla da 1844-cü ildə katolisizmin qızlarına çevrildilər.

Yeroboamın ibadəti Katolik ibadət sisteminin timsalı idi və onun hekayəsində İsrailin şimal padşahlığı Millerit tarixinin protestantlarının içində qalması seçdikləri Katolikliyin saxta sistemini təmsil edir. Həmin sistemin rəmzi günəşə ibadətdir.

22 oktyabr 1844-cü ildə Ən Müqəddəs Yerə daxil olan sadıq və müdrik bakirələr, yenidən Katolisizmin təsirinə qayıtmış və Romanın qızlarına çevrilmiş protestantlara qarşı bir məzəmməti təmsil edirdilər. Yerobamın saxta ibadət sisteminin təsis olunması zamanı Yəhudadan bir peyğəmbər gəlib Yerobamı məzəmmət etdi; bununla da o, Ən Müqəddəs Yerə daxil olmuş və Allahın qanununu tanımağa yönəldilmiş sadıq bakirələrin timsalı oldu. Həmin peyğəmbərin hekayəsi və onun Yerobama yönəltdiyi məzəmmət, 1863-cü ilin üsyanını nəzərdən keçirərkən son dərəcə maarifləndiricidir; lakin başlanğıcla birlikdə bir son da qoyulana qədər bu hekayə gözləməlidir.

Qədim İsrailin başlanğıcları, Yarovamın padşahlığı və müasir İsrailin hamısı bir-biri ilə üst-üstə düşür və birlikdə onlar Vəhy on üçüncü fəsildəki yer vəhşisinin sonunun, tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı, üç şahidini təqdim edirlər. 1844-cü il oktyabrın 22-də Millerçi Adventizmin sadıqları yer vəhşisinin həqiqi protestant buynuzuna çevrildilər və bunu 1798-ci ildə, axır zamanın başlandığı tarixdə başlayan tarixdə etdilər. 1798 Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığının, yəni Amerika Birləşmiş Ştatlarının, həmçinin Amerika Birləşmiş Ştatlarında Adventizmin həqiqi protestant buynuzunun təsis edilməsinin başlanğıcı idi. Həmin başlanğıc tarixində Amerika Birləşmiş Ştatlarının son tarixçəsi təmsil olunur, çünki İsa hər zaman bir şeyin sonunu bir şeyin başlanğıcı ilə təsvir edir.

Qədim, müasir və Yarovamın İsrailinin üç başlanğıc şahidi yer üzünün vəhşisinin sonunu göstərir, lakin Yəhudadan gəlib Yarovamı məzəmmət edən peyğəmbərin şəhadətini təqdim etməzdən əvvəl yerinə qoyulmalı olan başqa bir son da vardır. Daxil edilməli olan son tarix, Hizqiyal peyğəmbərin təmsil etdiyi kimi, İsrailin şimal və cənub padşahlıqlarının sonudur.

Unudulmamalıdır ki, indi izah etməkdə olduğumuz budur: 1863-cü il üsyanı Hizqiyalın səkkizinci fəslindəki birinci iyrəcliklə, yəni qısqıncılıq surəti ilə nişanlanmışdır. Hizqiyalın təsvir etdiyi kimi, şimal və cənub padşahlıqlarının sonunu araşdırdıqdan sonra, 1863-cü il üsyanının Harun və Yarovamın üsyanı ilə təsvir olunduğunu və bunun Laodikeyalı Adventizmin dörd nəslindən birincisinin başlanğıcını müəyyən etdiyini təsdiq etmək üçün kifayətindən də artıq dəlilimiz olacaq.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

Yenə Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: “Sən də, ey bəşər oğlu, özünə bir çubuq götür və onun üzərinə yaz: ‘Yəhuda üçün və onunla bir olan İsrail övladları üçün’. Sonra başqa bir çubuq götür və onun üzərinə yaz: ‘Yusif üçün, Efrayimin çubuğu üçün və onunla bir olan bütün İsrail evi üçün’. Sonra onları bir-birinə bir çubuq kimi birləşdir; onlar sənin əlində bir olacaq. Xalqın övladları sənə deyib: ‘Bunlarla nə demək istədiyini bizə bildirməyəcəksənmi?’ —

dedikdə, onlara söylə: ‘Xudavənd Rəbb belə deyir: Baxın, mən Yusifin çubuğunu, yəni Efrayimin əlində olanı və onunla bir olan İsrail qəbilələrini götürəcəyəm, onları onunla, yəni Yəhudanın çubuğu ilə birləşdirəcəyəm və onları bir çubuq edəcəyəm; onlar mənim əlimdə bir olacaq. Üzərlərinə yazdığın çubuqlar onların gözləri önündə sənə əlində olacaq. Onlara de: “Xudavənd Rəbb belə deyir: Baxın, mən İsrail övladlarını getdikləri millətlər arasından götürəcəyəm, onları hər tərəfdən toplayacağam və öz torpaqlarına gətirəcəyəm.”’”

Və Mən onları ölkədə, İsrail dağları üzərində bir millət edəcəyəm; və onların hamısının üzərində bir padşah padşah olacaq; və onlar artıq iki millət olmayacaqlar, bir daha əsla iki padşahlığa bölünməyəcəklər. Onlar artıq nə öz bütələri ilə, nə iyrənc şeyləri ilə, nə də öz təqsirlərinin heç biri ilə özlərini murdarlamayacaqlar; lakin Mən onları günah işlədikləri bütün məskənlərindən xilas edəcəyəm və onları təmizləyəcəyəm; beləliklə onlar Mənim xalqım olacaq, Mən də onların Allahı olacağam. Qulum Davud onların üzərində padşah olacaq; və onların hamısının bir çobanı olacaq; onlar həmçinin hökmlərimə görə yeriyəcək, qaydalarımın riayət edib onları yerinə yetirəcəklər. Onlar qulum Yaquba verdiyim torpaqda, atalarınızın yaşadıkları yerdə məskunlaşacaqlar; onlar orada, özləri, övladları və övladlarının övladları əbədi yaşayacaqlar; və qulum Davud əbədi olaraq onların hökmdarı olacaq. Bundan əlavə, Mən onlarla sülh əhdi bağlayacağam; bu, onlarla əbədi bir əhd olacaq; Mən onları yerləşdirəcəyəm, çoxaldacağam və Müqəddəs Məkanımı əbədi olaraq onların ortasında quracağam. Mənim məskənim də onlarla olacaq; bəli, Mən onların Allahı olacağam, onlar da Mənim xalqım olacaqlar. Və büt-pərəst xalqlar biləcəklər ki, İsraili müqəddəs edən Mənəm, Rəbbəm, o zaman ki, Mənim Müqəddəs Məkanım əbədi olaraq onların ortasında olacaq. Hezekiel 37:15–28.